

САСУУТАН

Нэгэ һарада түрэхэн хүбүүн басаган хоёр хүтэрэлдэн гүйлдэжэ ябаһаар унашаба.

Дүтэхэнэ һандали дээрэ һууһан гурбатай Дандарай эжy гүйжэ ерэмсээрээ:

— Мухамни, бараг гүш даа, үбшэнтэй гү? — гэбэ. Дандарта заахашье үбшэнтэй бэшэ. Тээд эжyдээ эрхэлжэ һурашаан хүбүүхэн шангаар ёолоно, уйлаадшие абана, нюдөө муухайгаар харасагаана. Эжyнъ хүбүүгээ үргэжэ бодхоод, хүл гарыенъ, толгой түрүүенъ барижа үзөөд, таалана, эльбэнэ, эрхэлүүлнэ.

Раджанын эжy һандали дээрээ һууһан зандаа:

— Раджана, өөрөө бodo даа! — гэжэ басагандaa илдамханаар хэлэнэ.

Раджана Дандар тээшэ халтa хараад, шэбшэнэ: өөрөө бодолтой гү, али...

— Бодыш даа, үбшэнтэй бэшэ ха юм. Шимни томо болоо бшууш!

Эжyнгээ "томо болоо бшууш" гэхэдэнъ, "үнэхөөрөө томо болоһон хүн аад лэ, өөрөө бодохо ёһотойб,"— гэжэ басагахан бэедээ хэлээд, һард бодобо.

Раджана бархиржа байһан Дандарые һамааруулна, хасарыенъ пусхэгэр альгаараа эльбэнэ, нёлбоһыенъ шадахысаа аршана.

Дандар аһан шадалаараа нюдэнһөө нёлбоһо шахан гаргажа, эжyдээ улам ехээр таалуулхаа оролдоно, нюур амаяа уршылгана...